

passet barnet og have modtaget et vederlag for det. Så der er ikke den store motivation. Med den her lov er der en motivation.

Der hvor jeg ser at loven fortrinsvis vil blive brugt, er hvor vi har den ulykkelige enlige mor eller det ulykkelige par, som har meget, meget svært ved det eller overhovedet ikke har nogen som helst forældreevne. Det kan være underbygget af – det er det, jeg har oplevet – at det første barn er blevet tvangsfjernet, det andet barn er blevet tvangsfjernet, det tredje barn er blevet tvangsfjernet, og så spørger jeg mig selv, om der er nogen, der tror på, at de også får det fjerde barn, der er blevet tvangsfjernet, hjem, for de tre ældre børn har jo egentlig været anbragt i familiepleje, og allerede der har man kunnet måle, om der har været noget som helst håb. Og hvis ikke der har været noget som helst håb med de første par børn, så synes jeg egentlig, at man må sige, at man også bør gøre det for det fjerde barns vedkommende.

Så er der nogle, der vil sige, at det her er et incitament til kommunerne til at sige, at det nu hedder tvangsbortadoption i stedet for anbringelse, for så kan kommunerne spare penge. Der vil jeg bare lige sige, at efter den her lov kan man jo ikke gøre det, for efter den her lov kan kommunerne indstille, og sagen kan gå til Ankestyrelsen, og så er det jo Ankestyrelsen, der er sagsbehandler, det er Ankestyrelsen, der bestemmer, om der her skal foregå en tvangsbortadoption. Og der vil jeg da lige advare kommunerne, for hvis de spekulerer i økonomi, skyder de altså sig selv i foden, for det, de jo gør, er, at de indstiller en sag til tvangsbortadoption, og hvis den ikke holder, og de får den tilbage i hovedet, så vil de jo selv bagefter have meget svært ved at sige, at den for øvrigt heller ikke holder til en anbringelse. Så til dem, der vil skyde kommunerne det i skoene, at kommunerne vil gøre det af økonomiske hensyn, vil jeg sige: Nej, overhovedet ikke.

Når Venstre står bag det her lovforslag, er det af hensyn til barnet og ikke til andet end barnet og i de sager, hvor der overhovedet intet håb er.

Man kan også sige, at vi har mange adoptivforældre, altså nogle, der brændende ønsker sig et barn, og som henter dem hjem fra udlandet – nu skal det hele ikke være økonomi, men så vidt jeg husker, koster det op imod 100.000 kr. at hente et barn hjem fra udlandet – og der oplever man altså også, at nogle af de børn, man henter hjem der, er tidligt skadede og har problemer. Jeg har også været med til, at man har anbragt

børn, der er adopteret fra udlandet, fordi det har vist sig, at de er mere skadede, end man havde regnet med.

For de danske børn gælder, at der også kan være nogle, der er skadede, men der ved man det i det mindste fra starten af, og det vil sige, at man kan fortælle adoptivforældrene det, og så kan de enten sige ja eller nej. De vil også kunne få hjælp, hvis de siger ja.

Så alt i alt er det et lovforslag, der er fantastisk set med de små børns øjne, og det er på tide, at vi tager børnenes parti. Det skal være mine ord.

Kl. 15:20

Formanden:

Der er ønsker om korte bemærkninger, først fra hr. Kamal Qureshi.

Kl. 15:20

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Det, jeg gerne vil komme ind på, er, at vi jo her tidligere i dag i Folketinget har fået vedtaget et forslag, godt nok imod regeringspartierne ønske, hvor man har fjernet den eksisterende diskrimination, der hidtil har været af homoseksuelle forældres mulighed for at blive vurderet som egnede adoptanter. Det er vi jo nogle, der har kæmpet for i lang tid, og som vi er glade for.

Det, vi har i det her forslag, er så en anden del af den samme problemstilling, der handler om stedbarnsadoption. Det vil sige, at hvis nu to kvinder, der lever sammen, får et barn, kan de ikke begge to med den eksisterende lovgivning blive forældre til det barn, før der er gået yderligere 3 måneder efter fødslen, på trods af at der er tale om anonym donorsæd. Vi er glade for, at det er med i det her forslag, at den ændring bliver indført, så man også får fjernet den diskrimination.

Det, vi bare er ærgerlige over, er, at det bliver klumpet sammen med en lang række sociale problemstillinger frem for at blive pillet ud af forslaget. Så det, jeg vil spørge om, er: Kunne Venstre støtte, at man delte det op, så man tog stedbarnsadoptionsdelen ud af det her forslag?

Kl. 15:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:21

Karsten Nonbo (V):

Det afhænger jo lidt af debatten, og hvad vi kommer frem til i løbet af dagen. Og så afhænger det jo også af en drøftelse med justitsministeren, så jeg vil hverken kategorisk sige nej, absolut ikke, eller ja, selvfølgelig.